

[Indenrigsministeren.]

med den Betaling, der skal ydes for Kontrol med Laboratorier og Eftersyn af Apoteker og Haandkøbsudsalg. Jeg skal dertil sige, som det ogsaa allerede er sagt i Folketinget, at Formaålet med Bestemmelserne er at give Adgang til, at Udgifterne til den paagældende Kontrol og det paagældende Eftersyn kan dækkes af disse Gebyrer. Hensigten er ikke at lægge en uberettiget Byrde paa nogen.

Det ærede Medlem havde dernæst den Opfattelse, at naar der i § 46 blev paalagt Apotekerne en Pligt til at yde Bidrag til Medhjælpernes Pensionsinstitution, burde en saadan Pligt i hvert Tilfælde ikke paahvile den Apoteker, der f. Eks. havde en Farmaceut i sin Tjeneste, som ikke var Medlem af Pensionskassen. Her maa jeg erklære mig ganske uenig med det ærede Medlem. Jeg forstaar ikke, hvorfor den paagældende Apoteker skulde profitere af, at hans Medhjælper ikke er Medlem af Pensionsinstitutionen. Det vilde i øvrigt medføre, at Apotekerne fik en særlig Interesse i at have Medhjælper, som ikke var Medlem af Pensionsinstitutionen. Det ærede Medlem maa her erindre, at det paagældende Bidrag fra Apotekerne ikke er et Bidrag, der gaar til vedkommende specielle Farmaceut; det er et Udtryk for den Bidragspligt, som man, alle Forhold taget i Betragtning, har fundet det rimeligt at paalægge samtlige Apotekere med Henblik paa Farmaceuternes Pensionering.

Endelig udtalte det ærede Medlem, at han fandt Bestemmelsen i § 49, hvorefter der ved Erstatningsberegning f. Eks. skal tages Hensyn til Statens Beføjelse til at oprette nye Apoteker, uheldig. Det var jo, sagde det ærede Medlem, i Virkeligheden det samme som at sige, at Staten har Midler i Hænde til at ødelægge et Apoteks Omsætning — og hvis Retten blev benyttet saadan, vilde det jo ogsaa være ganske urigtigt —, men som Følge af, at Staten har denne Ret til at ødelægge et Apoteks Omsætning, forlanger Statskassen Betaling for at lade være med det, som i sig selv skulde være urigtigt. Dette er ikke nogen rigtig Fremstilling af hele Forholdet. Nej, Staten maa fra Tid til anden paa ganske regulær Vis oprette personlige Apoteksprivilegier paa Steder, hvor det paafører reelle Apoteksprivilegier en betydelig Konkurrence. Saadan har Forholdet altid været. Staten har i mangfoldige Tilfælde benyttet denne Ret; den har ogsaa gjort det i den Tid, jeg har haft med disse Ting at gøre,

og det vil Staten ogsaa gøre i den kommende Tid, dersom denne Lov ikke gennemføres. Jeg kan oplyse, at der fra tidligere Tid i Indenrigsministeriet foreligger Paavisninger af, at der er Grund til at oprette nye Apoteker en halv Snes forskellige Steder, hvor de vilde gribe ind i de derværende reelle Apotekers Opland. Det er jo ganske givet, at Staten ikke kan fraskrive sig Retten til at gøre noget saadant. Den har tidligere benyttet denne Ret, og det vil ganske oplagt ske igen, dersom Lovforslaget ikke gennemføres. Det undrer mig i øvrigt, at det ærede Medlem netop gør Indvending paa dette Punkt, for det er et Punkt, hvor jeg kan anføre, at det ærede Medlems tidligere Partifælle, afdøde Professor Scharling, har været langt mere moderne end det ærede Medlem. Han var allerede for snart to Menneskealdre siden ganske klar over de Rettigheder, Staten her havde, og over, at disse Rettigheder fra Tid til anden vilde blive udøvet, og derfor synes jeg, at netop den Ungdommelighed, som det ærede Medlem er i Besiddelse af i Forbindelse med sine 74 Aar, kunde berettige mig til at vente, at det ærede Medlem for længst var naaet saa langt frem, som afdøde Professor Scharling — min gamle Lærer — var det for et Par Menneskealdre siden.

Lovforslagets § 49 er affattet ud fra det Synspunkt, som er mit, at der ved den Erstatning, Staten skal yde til Apoteksprivilegieindehavere, skal øves fuld Retfærdighed overfor de paagældende Privilegieindehavere. Det skal ikke kunne siges, at Staten paa nogen Maade gaar deres Rettigheder for nær. Men dertil svarer, at man fra alle Sider, ogsaa fra de paagældende Apotekeres Side, maa erkende de Rettigheder, Staten har; og som betyder en vis Begrænsning i de paagældende Privilegiets Værdi. Derfor vil jeg gerne sige, at medens jeg i øvrigt er villig til at forhandle om Enkeltheder, saa vil, hvis man tænker sig Realitetsændringer i § 49, min Medvirkning høre op, saa foretrækker jeg, at denne Lov ikke bliver gennemført. Jeg tror, at den før eller senere vil blive gennemført alligevel, men jeg er overbevist om, at det er i alle Parters Interesse, at det sker nu, og at man ikke nu, da vi er denne Sags Løsning saa nær, og da de forskellige interesserede Parter: Repræsentanter for Forbrugerne, for Befolkningen, Repræsentanter for Farmaceuterne og Repræsentanter for Apotekerne erkender, at det er en rimelig Ordning, der her er bygget op, skyder dette fra sig